

พระราชบัญญัติ

การถวายความปลอดภัย

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๖ เรื่อง กฎหมายว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสถาบันพระมหากษัตริย์ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

(๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การถวายความปลอดภัย” หมายความว่า การรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และให้หมายความรวมถึง การรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ผู้แทนพระองค์ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และบุคคลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเป็นพระราชอาคันตุกะ

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยต่อพระองค์หรือร่างกาย ความปลอดภัยของพระราชฐาน ที่ประทับหรือที่พัก ความปลอดภัยของยานพาหนะ และความปลอดภัยของเอกสาร และอุปกรณ์การสื่อสาร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการถวายความปลอดภัย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐทั้งปวงเพื่อการถวายความปลอดภัย ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะมีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยไว้เป็นการเฉพาะหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์

ให้ถือว่าการดำเนินการเพื่อการถวายความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘

มาตรา ๖ กำลั้งทหารจากกองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และกำลั้งตำรวจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยตามที่สมุหราชองครักษ์กำหนด

ในกรณีเป็นการถวายความปลอดภัยที่เป็นหน้าที่ของสำนักพระราชวัง ให้เลขาธิการพระราชวังเป็นผู้บังคับบัญชาสั่งการ

มาตรา ๗ เมื่อพระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ผู้แทนพระองค์ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และบุคคลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเป็นพระราชอาคันตุกะ จะเสด็จไปหรือไปยังสถานที่ใด ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องแจ้งรายละเอียดพิธีการ และมีหน้าที่อำนวยความสะดวกตามที่สมุหราชองครักษ์หรือเลขาธิการพระราชวังกำหนด และต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือคำแนะนำของกรมราชองครักษ์หรือระเบียบสำนักพระราชวัง แล้วแต่กรณี

ในกรณีเป็นการถวายความปลอดภัยในต่างประเทศ ให้กรมราชองครักษ์และกระทรวงการต่างประเทศมีหน้าที่ร่วมสำรวจสถานที่และปฏิบัติการอื่นตามความเหมาะสมตามที่สมุหราชองครักษ์กำหนด เพื่อวางแผนและประสานการปฏิบัติการถวายความปลอดภัยร่วมกับประเทศนั้น

มาตรา ๘ ให้สมุหราชองครักษ์โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกรมราชองครักษ์ เพื่อการถวายความปลอดภัย หรือการขอให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความร่วมมือหรืออำนวยความสะดวกในการถวายความปลอดภัย

เพื่อประโยชน์ในการถวายความปลอดภัย สมุหราชองครักษ์จะกำหนดหลักปฏิบัติว่าด้วยการถวายความปลอดภัยเพื่อใช้แก่หน่วยงานตามมาตรา ๕ ก็ได้

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการถวายความปลอดภัย” ประกอบด้วย สมุหราชองครักษ์ เป็นประธานกรรมการ ราชเลขาธิการ เลขาธิการพระราชวัง รองเลขาธิการพระราชวังปฏิบัติหน้าที่ราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หัวหน้าสำนักงานฝ่ายเสนาธิการในพระองค์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ผู้บัญชาการหน่วยทหารมหาดเล็ก ราชวัลลภรักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ หัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำ และผู้อำนวยการสำนักงานราชองครักษ์ประจำ เป็นกรรมการ

ให้เสนาธิการกรมราชองครักษ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทาง มาตรการ และอำนาจการการถวายความปลอดภัยให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ และระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกรมราชองครักษ์ตามมาตรา ๘

(๒) พิจารณาระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศเกี่ยวกับการถวายความปลอดภัยที่จะออกตามความในมาตรา ๘

(๓) พิจารณาข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประเมินสถานการณ์เพื่อประโยชน์ในการถวายความปลอดภัย

(๔) พิจารณาปัญหาและอุปสรรคในการถวายความปลอดภัย เพื่อเสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามที่สมุหราชองครักษ์เสนอ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๖) เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ข้อมูล หรือข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เกี่ยวกับการถวายความปลอดภัยตามที่สมุหราชองครักษ์หรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ. ๒๕๔๙ และบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวกับการถวายความปลอดภัยที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๖ เรื่อง กฎหมายว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสถาบันพระมหากษัตริย์ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ กำหนดให้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวยังคงมีรูปแบบของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี จึงทำให้การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการถวายความปลอดภัยของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยังไม่เป็นเอกภาพ ดังนั้น เพื่อให้การถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ผู้แทนพระองค์ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และพระราชอาคันตุกะ มีการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานของรัฐในการถวายความปลอดภัยอย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้